Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (Judecător V.Ciumac)
Dosarul nr. 3a-580/24
2-23056365-02-3a-29052024

D E C I Z I E

01 aprilie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorilor Cașcaval Andrei și Bagrin Lucia
Grefier Ursu Reveca

examinând în ședință publică, cererea de apel depusă de Primarul General al mun. Chișinău împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 octombrie 2023, în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Iuliana Pascal în interesele SRL Luconex Plus împotriva Primăriei municipiului Chișinău privind accesul la informație

A C O N S T A T A T:

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

La 18 aprilie 2023, avocatul Iuliana Pascal în interesele SRL „Luconex Plus" a înaintat acțiune de contencios administrativ împotriva Primăriei municipiului Chișinău, solicitând:

*-obligarea Primăriei mun. Chișinău să ofere un răspuns strict la subiect la întrebarea: „terenul cu nr. cadastral ***** face sau nu parte din spațiul verde al mun. Chișinău la momentul adresării primei cereri din data de 15.12.2023, precum și la momentul actual*?"

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la 20 decembrie 2022 a înregistrat o cerere în cadrul Primăriei mun. Chișinău prin care a solicitat informarea despre faptul dacă terenul cu nr. cadastral ***** face parte din spațiul verde al orașului.

Nefiind eliberat un raspuns clar și strict la subiect, la 16 ianuarie 2023 a solicitat în mod repetat acordarea unui răspuns concret și clar dacă la data depunerii cererii din 20.12.2022, precum și la data depunerii cererii repetate, adică 16 ianuarie 2023, terenul cu nr. cadastral ***** face parte din zona verde a mun. Chișinău.

În răspunsul la cererea din 16 ianuarie 2023, reclamantul i s-a adus la cunoștință faptul că terenul cu nr. cadastral ***** face parte din domeniul public, fără a răspunde dacă acesta face sau nu parte din zona verde a mun. Chișinău.

La 17 februarie 2023, a solicitat repetat informarea dacă terenul cu nr. cadastral ***** face parte din zona verde a mun. Chișinău.

Prin răspunsul nr. 2-03/1-370 din 24 martie 2023 părții reclamante i-a fost comunicat că Primaria a examinat cererea, prin răspunsurile nr. 2-03/1-420 din 6 ianuarie 2023 și 1-03/1-486 din 23 februarie 2023 au fost informați despre problema abordată.

Astfel, se atestă refuzul Primăriei Chișinău de a oferi un raspuns clar la întrebarea: „dacă terenul cu nr. cadastral ***** face parte sau nu din spațiul verde al municipiului Chișinău?"

În circumstanțele expuse, consideră necesară înaintarea prezentei cereri pentru a obliga Primăria mun. Chisinau să emită un răspuns clar și strict la subiect la întrebarea formulată.

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 octombrie 2023, s-a admis cererea de chemare în judecată în contencios administrativ depusă de avocatul Iuliana Pascal în interesele SRL „Luconex Plus".

S-a obligat Primăria mun. Chișinău să ofere SRL „Luconex Plus" răspuns la întrebarea din cererea de acces la informație depusă de reclamant la 15 decembrie 2022 cu număr de intrare 1426.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 20 noiembrie 2023, Primarul General al mun. Chișinău a declarat apel, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 octombrie 2023, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii de apel, partea apelantă a susținut că hotărârea primei instanțe este ilegală și neîntemeiată, deoarece a fost pronunțată fără elucidarea completă a circumstanțelor cauzei și cu aplicarea eronată a normelor de drept material. Acesta a notat că instanța de fond a reținut ca dovedite anumite circumstanțe fără probe suficiente și a formulat concluzii contradictorii cu materialele dosarului.

Apelantul a indicat că, la 20 decembrie 2022, SRL „Luconex Plus" a solicitat informații privind apartenența terenului cu numărul cadastral ***** la spațiile verzi ale municipiului Chișinău. Prin răspunsul nr. 2-03/1-420 din 05 ianuarie 2023, viceprimarul municipiului Chișinău a comunicat că terenul reprezenta proprietate publică a municipiului și că, la acel moment, se afla în elaborare proiectul de decizie privind stabilirea hotarelor zonelor verzi municipale, terenul fiind inclus în componența parcului „Valea Morilor".

Ulterior, la 16 ianuarie 2023, SRL „Luconex Plus" a depus o cerere repetată prin care a solicitat un răspuns expres dacă terenul respectiv făcea parte din zona verde atât la data de 20 decembrie 2022, cât și la data noii cereri. Prin răspunsul nr. 1-03/1-486 din 12 februarie 2023, Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare a reiterat informațiile deja comunicate și a precizat că terenul făcea parte din categoria bunurilor domeniului public, menționând din nou că acesta era inclus în componența parcului „Valea Morilor".

Apelantul a mai precizat că, prin răspunsurile nr. 2-03/1-370 din 24 martie 2023 și nr. 2-03/1-689 din 11 aprilie 2023, Primarul general al municipiului Chișinău a informat reclamanta că problema a fost deja examinată și că, în temeiul art. 80 alin. (3) din Codul administrativ, o nouă petiție cu același obiect nu urma să fie examinată.

În continuare, apelantul a susținut că acțiunea introdusă de SRL „Luconex Plus" avea un caracter declarativ și era lipsită de temei juridic, întrucât reclamanta nu ar fi indicat concret care drept, libertate sau interes legitim i-ar fi fost încălcat prin răspunsurile furnizate de autoritatea publică.

Totodată, apelantul a argumentat că instanța nu putea interveni asupra conținutului răspunsului oferit de autoritatea publică, deoarece petiționarul nu avea dreptul să impună autorității formularea unui răspuns într-o anumită manieră sau într-un anumit sens. Potrivit apelantului, atribuția de a formula răspunsul aparținea exclusiv autorității competente.

Apelantul a afirmat că solicitările reclamantei au fost satisfăcute integral, deoarece autoritatea a răspuns în repetate rânduri la întrebările adresate și a comunicat informațiile deținute. În special, acesta a subliniat că prin răspunsul nr. 2-03/1-420 din 05 ianuarie 2023 s-a precizat expres că terenul era inclus în componența parcului „Valea Morilor", ceea ce reprezenta, în opinia sa, un răspuns clar la întrebarea dacă terenul făcea parte din spațiul verde al municipiului.

Invocând prevederile Constituției Republicii Moldova, ale Codului administrativ și ale Legii nr. 982/2000 privind accesul la informație, apelantul a evidențiat că obligația furnizorului de informații consta în comunicarea informațiilor deținute, nu în prezentarea acestora conform preferințelor sau formulărilor solicitate de petiționar.

În consecință, apelantul a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) și pronunțarea unei noi hotărâri prin care pretențiile SRL „Luconex Plus" împotriva Primarului general al municipiului Chișinău să fie respinse integral.

Poziția intimatului pe marginea apelului

Partea intimată a fost notificată despre posibilitatea depunerii referinței cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care își întemeiază opinia, precum și probele invocate în susținerea acesteia. Cu toate acestea, intimata nu a exercitat dreptul de a se expune asupra cererii de apel printr-o referință.

Admisibilitatea apelului:

Potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, la 13 februarie 2026, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de contencios administrativ a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Bagrin Lucia.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului.

Potrivit art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea

dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanţei de apel.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost pronunțat public la 20 octombrie 2023, iar cererea de apel a fost depusă la 20 noiembrie 2023, prin intermediul poștei electronice (f. d. 37-45). Astfel, Completul judiciar constată că apelul a fost depus în termenul legal.

În astfel de circumstanțe, în temeiul reglementărilor prevăzute la art. 232-233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care se purcede la examinarea apelului în fond.

Argumentele părților în cadrul judecării apelului:

Reprezentantul intimatei SRL „Luconex Plus”, avocata Pascal Iuliana, în ședința de judecată a instanței de apel a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 octombrie 2023.

Reprezentantul apelantului Primarul General al mun. Chișinău, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, nu s-a prezentat, însă a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Aprecierea instanţei de apel:

Audiind explicațiile reprezentantul intimatei, analizând normele procesuale și starea de fapt constatată în privința cererii de apel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că apelul este admisibil pentru examinare, dar neîntemeiat, motiv pentru care se impune respingerea cererii de apel, din următoarele considerente.

Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ

În conformitate cu art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art. 17 din Codul administrativ, Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În acord cu dispozițiile art. 39 din Codul administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

În conformitate cu art. 189 din Codul administrativ, (1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În temeiul art. 10 din Codul administrativ, (1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 din Codul administrativ, (1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, acțiunea înaintată de SRL „Luconex Plus", la **18 aprilie 2023**, a fost depusă în instanța de contencios administrativ în termen, cât și cu respectarea procedurii prealabile, din care motive, instanța de fond corect a conchis asupra admisibilității acțiunii și a reținut spre examinare fondul cerințelor formulate în acțiune.

Cu referire la fondul acțiunii:

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul.

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară (HirroBalani v. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei

privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe prin prisma motivelor invocate în cererea de apel, a materialelor dosarului și a normelor de drept incidente raportului juridic litigios, completul de judecată al instanței de apel constată că soluția adoptată de instanța de fond este legală și întemeiată, fiind rezultatul unei aprecieri corecte a circumstanțelor de fapt și a aplicării corespunzătoare a normelor de drept material și procedural.

Din actele dosarului rezultă că la 15 decembrie 2022, avocatul Iuliana Pascal, reprezentând interesele SRL „Luconex Plus”, a adresat către Agenția Relații Funciare și Cadastru o cerere de acces la informație prin care a solicitat comunicarea unei informații concrete și determinate, și anume dacă terenul cu numărul cadastral ***** face sau nu parte din spațiul verde al municipiului Chișinău. Cererea respectivă a fost redirecționată conform competenței către Primăria municipiului Chișinău și a fost înregistrată de această autoritate la 20 decembrie 2022.

Prin răspunsul nr. 2-03/1-420 din 06 ianuarie 2023, Primăria municipiului Chișinău a comunicat solicitantului că terenul cu numărul cadastral ***** constituie proprietate a municipiului Chișinău și face parte din domeniul public al acestuia. Nemulțumit de conținutul răspunsului, întrucât acesta nu conținea informația solicitată, avocatul reclamantei a adresat la 17 ianuarie 2023 o nouă cerere prin care a reiterat întrebarea dacă terenul respectiv face sau nu parte din zona verde a municipiului Chișinău.

Prin răspunsul nr. 1-03/1-486 din 13 februarie 2023, autoritatea publică a comunicat că terenul reprezintă proprietate publică a municipiului Chișinău și are caracter inalienabil, insesizabil și imprescriptibil. Ulterior, printr-o nouă cerere din 21 februarie 2023, reclamanta a solicitat repetat furnizarea informației concrete referitoare la apartenența terenului la zona verde a municipiului. Prin răspunsul nr. 2-03/1-370 din 24 martie 2023, autoritatea a indicat că asupra problemei ridicate au fost deja oferite explicații prin răspunsurile precedente.

La aceeași dată, 24 martie 2023, reprezentantul reclamantei a depus o nouă solicitare prin care a cerut explicit să i se comunice dacă terenul cu numărul cadastral ***** făcea parte din zona verde a municipiului Chișinău atât la data depunerii cererii

inițiale, cât și la momentul formulării noii solicitări. Această cerere a rămas nesoluționată, nefiind prezentate probe care să confirme furnizarea vreunui răspuns.

Pornind de la circumstanțele expuse, Colegiul judiciar reține că obiectul real al litigiului nu îl constituie simpla existență a unor răspunsuri formale emise de autoritate, ci caracterul efectiv, complet și util al informației furnizate solicitantului.

În acest sens, Completul de judecată subliniază că dreptul de acces la informațiile de interes public reprezintă una dintre garanțiile fundamentale ale statului de drept și ale principiului transparenței activității administrației publice.

Potrivit art. 34 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit. Totodată, alin. (2) al aceluiași articol instituie obligația pozitivă a autorităților publice de a asigura informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

Norma constituțională nu garantează doar existența formală a unui mecanism de solicitare a informației, ci consacră obligația efectivă a autorităților de a furniza informația solicitată într-o manieră clară, completă și inteligibilă. Orice interpretare contrară ar lipsi de conținut dreptul fundamental garantat de Constituție.

Aceeași protecție rezultă și din art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care garantează libertatea de a primi informații fără amestecul autorităților publice. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a dezvoltat în mod constant conceptul potrivit căruia accesul la informațiile deținute de autoritățile publice reprezintă o componentă esențială a libertății de exprimare, în special atunci când informația solicitată este necesară pentru participarea la dezbaterile de interes public și pentru exercitarea controlului democratic asupra activității administrației.

La nivel legislativ, Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație instituie un regim juridic favorabil accesului la informațiile oficiale și consacră regula transparenței administrative.

Astfel, conform art. 1 din lege, scopul reglementării îl constituie asigurarea și realizarea dreptului constituțional de acces la informație, stabilirea obligațiilor furnizorilor de informații și a mecanismelor de protecție a acestui drept.

Potrivit art. 5 alin. (2) lit. a) din aceeași lege, autoritățile publice locale au calitatea de furnizori de informații și sunt obligate să furnizeze informațiile oficiale aflate în posesia lor. În speță, este incontestabil că Primăria municipiului Chișinău deținea sau avea posibilitatea să identifice informația solicitată, întrucât aceasta ținea de regimul urbanistic și funcțional al unui teren amplasat pe teritoriul municipiului.

În conformitate cu art. 6 din lege, informații oficiale sunt toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, indiferent de forma de stocare a acestora. Prin urmare, informația privind includerea sau neincluderea unui teren într-o zonă verde constituie în mod evident informație oficială și nu poate fi exclusă din sfera de aplicare a legii.

Mai mult, art. 10 alin. (3) din Legea nr. 982/2000 stabilește expres că orice persoană care solicită acces la informații este absolvită de obligația de a-și justifica interesul pentru informațiile solicitate. În consecință, autoritatea publică nu era îndreptățită să limiteze

furnizarea informației prin raportare la scopul urmărit de reclamant sau la eventuale interese ale acestuia.

Colegiul judiciar apreciază că răspunsurile furnizate de autoritate nu corespund exigențelor legale privind accesul la informație.

Astfel, se reține că întrebarea formulată de reclamant era una simplă, clară și lipsită de echivoc: dacă terenul cu numărul cadastral ***** face sau nu parte din zona verde a municipiului Chișinău.

În loc să răspundă afirmativ sau negativ și să indice, după caz, actele sau documentele în baza cărora rezultă această împrejurare, autoritatea publică a furnizat informații referitoare la dreptul de proprietate asupra terenului și la apartenența acestuia la domeniul public al municipiului.

Colegiul judiciar remarcă că noțiunea de teren proprietate publică și noțiunea de teren inclus în zona verde reprezintă categorii juridice distincte, cu conținut și efecte juridice diferite. Faptul că un teren aparține domeniului public nu oferă niciun răspuns la întrebarea dacă acesta este sau nu inclus în fondul spațiilor verzi ale municipiului.

Prin urmare, răspunsurile emise de autoritate nu au soluționat solicitarea reclamantului și nu au realizat scopul procedurii administrative de acces la informație. Or, această conduită contravine inclusiv principiilor consacrate de Codul administrativ.

Potrivit principiului legalității, autoritatea publică este obligată să acționeze în strictă conformitate cu legea și să realizeze competențele sale în scopul pentru care acestea au fost conferite.

În același timp, principiul bunei administrări impune obligația autorităților de a examina cu atenție și imparțialitate toate circumstanțele relevante ale cauzei și de a adopta măsuri apte să asigure protecția efectivă a drepturilor persoanelor.

De asemenea, principiul cercetării complete a stării de fapt obligă autoritatea să stabilească toate circumstanțele relevante pentru soluționarea cererii și să utilizeze toate informațiile aflate la dispoziția sa pentru emiterea unui răspuns complet și veridic.

În speță, autoritatea nu a demonstrat existența vreunui impediment legal care să justifice imposibilitatea furnizării informației solicitate. Nu a fost invocat caracterul confidențial al informației, nu a fost invocată inexistența acesteia și nici imposibilitatea identificării ei.

Mai mult, prin răspunsul din 24 martie 2023, autoritatea s-a limitat la o referire formală la răspunsurile anterioare, deși era evident că acestea nu răspundeau întrebării formulate de solicitant.

O asemenea conduită administrativă nu poate fi calificată drept executare corespunzătoare a obligațiilor legale și reprezintă o formă de refuz implicit de furnizare a informației.

Colegiul consideră relevant și faptul că art. 21 alin. (3) lit. c), d) și e) din Legea nr. 982/2000 permit contestarea încălcării termenelor de soluționare, a prezentării necorespunzătoare a informațiilor și a refuzului neîntemeiat de furnizare a acestora. Circumstanțele cauzei se încadrează în toate aceste ipoteze normative, întrucât informația solicitată nu a fost furnizată nici în termenul legal și nici în conținutul solicitat.

Referitor la argumentul privind neparcurgerea procedurii prealabile, Colegiul judiciar îl apreciază ca nefondat.

Pe de o parte, reclamantul a adresat în repetate rânduri solicitări autorității, oferindu-i posibilitatea efectivă de a remedia pretinsa încălcare pe cale administrativă.

Pe de altă parte, potrivit art. 164 alin. (4) din Codul administrativ, o cerere nu poate fi respinsă pentru simplul motiv că nu este intitulată „cerere prealabilă", dacă din conținutul acesteia rezultă intenția persoanei de a obține reexaminarea situației juridice și remedierea pretinsei încălcări.

Suplimentar, art. 21 alin. (1) din Legea nr. 982/2000 acordă persoanei dreptul de a se adresa direct instanței de contencios administrativ împotriva acțiunilor sau inacțiunilor furnizorului de informații.

În concluzie, Colegiul judiciar constată că Primăria municipiului Chișinău nu și-a executat obligația legală de a furniza informația oficială solicitată de SRL „Luconex Plus", a oferit răspunsuri incomplete și evazive, incompatibile cu scopul și finalitatea legislației privind accesul la informație, iar ulterior a omis să răspundă unei noi solicitări formulate de reclamant.

Prin urmare, ingerința în dreptul reclamantului de acces la informație nu a avut un temei legal suficient, nu a fost justificată de un scop legitim și contravine exigențelor statului de drept, principiului transparenței administrative și standardelor de bună administrare consacrate de Constituția Republicii Moldova, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Legea nr. 982/2000 privind accesul la informație și Codul administrativ.

În aceste condiții, Completul de judecată consideră întemeiată concluzia primei instanțe privind constatarea încălcării dreptului reclamantului de acces la informație și obligarea autorității publice să furnizeze un răspuns clar, explicit și complet la întrebarea dacă terenul cu numărul cadastral ***** face sau nu parte din zona verde a municipiului Chișinău.

Totodată, Colegiul judiciar respinge argumentele apelantului ca fiind neîntemeiate și incapabile să răstoarne concluziile instanței de fond.

Contrar susținerilor apelantului, din materialele cauzei rezultă că prima instanță a stabilit complet și obiectiv circumstanțele relevante pentru justa soluționare a litigiului, apreciind probele administrate în conformitate cu principiul liberei aprecieri a probelor și oferind o motivare suficientă concluziilor la care a ajuns.

Nu poate fi reținută afirmația apelantului potrivit căreia reclamanta nu ar fi indicat un drept sau un interes legitim pretins încălcat. Obiectul litigiului îl constituie exercitarea dreptului de acces la informațiile oficiale, garantat de art. 34 din Constituția Republicii Moldova, de Legea nr. 982/2000 privind accesul la informație și de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Prin urmare, interesul legitim invocat de reclamantă rezultă nemijlocit din natura raportului juridic litigios și din calitatea sa de solicitant al informației.

De asemenea, Completul de judecată nu poate accepta argumentul potrivit căruia acțiunea ar avea un caracter pur declarativ. Din conținutul cererii introductive rezultă că reclamanta a contestat pretinsa încălcare a dreptului său de acces la informație prin

furnizarea unui răspuns pe care l-a considerat incomplet și necorespunzător obiectului solicitării sale, solicitând protecția jurisdicțională a unui drept recunoscut de lege.

Totodată, Colegiul judiciar reține că reclamanta nu a urmărit să impună autorității publice formularea unui răspuns într-un anumit sens sau emiterea unei opinii convenabile intereselor sale. Solicitarea acesteia a vizat exclusiv comunicarea unei informații oficiale aflate în posesia autorității publice. În asemenea circumstanțe, controlul exercitat de instanța de contencios administrativ nu privește oportunitatea răspunsului oferit de autoritate, ci verificarea respectării obligației legale de a furniza informația solicitată în mod complet, clar și efectiv.

Sunt lipsite de relevanță și susținerile apelantului referitoare la faptul că autoritatea ar fi răspuns în repetate rânduri solicitărilor reclamantei. Simpla existență a unor răspunsuri formale nu echivalează automat cu executarea obligației prevăzute de legislația privind accesul la informație. Esențial este dacă informația solicitată a fost furnizată într-o manieră care permite solicitantului să cunoască efectiv răspunsul la întrebarea adresată.

Mai mult, chiar potrivit argumentelor expuse în cererea de apel, autoritatea a indicat că terenul cu numărul cadastral ***** era inclus în componența parcului „Valea Morilor”. Or, această împrejurare confirmă că autoritatea deținea informații relevante cu privire la statutul terenului și putea oferi explicații clare asupra apartenenței acestuia la zona verde a municipiului Chișinău.

Completul de judecată reiterează că obligația furnizorului de informații nu se reduce la remiterea unui răspuns formal, ci presupune furnizarea efectivă a informației oficiale solicitate, în conformitate cu scopul Legii nr. 982/2000 și cu principiile bunei administrări consacrate de Codul administrativ. În caz contrar, dreptul de acces la informație ar deveni unul iluzoriu și lipsit de efect util.

Prin urmare, argumentele invocate în apel reprezintă o interpretare subiectivă a circumstanțelor cauzei și a normelor legale incidente, fără a demonstra existența vreunor erori de fapt sau de drept care să justifice casarea hotărârii primei instanțe. Din aceste considerente, criticile formulate sunt apreciate ca nefondate și urmează a fi respinse.

În final, Colegiul judiciar notează că, contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare, Completul judiciar concluzionează că instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă şi sub toate aspectele probelor, iar hotărîrea dată este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legitime ale participanţilor la proces.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că hotărârea primei instanţe este legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate şi combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de Primarul General al mun. Chișinău şi a menţine hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a), alin. (3) din Codul administrativ și art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru

examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de Primarul General al mun. Chișinău.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 octombrie 2023.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele completului,
judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Cașcaval Andrei

Bagrin Lucia